

Lieve gemeente,

Een 17 – jarige jongen ging voor het eerst naar de kerk, omdat de schoenenverkoper hem over Jezus Christus had verteld, met hem had gebeden en gezegd had: ‘je moet meer leren over Jezus hoor!’

Na het zingen en bidden zei de voorganger: ‘We lezen de Bijbel uit 1 Timotheus 2.’

De net tot geloof gekomen jongen sloeg de 1^e bladzijden van de Bijbel die hij van zijn vriend had gekregen open en bladerde door Genesis, Exodus, Deuteronomium, Jozua en nog wat boeken, maar kon Timotheus niet vinden. In de inhoudsopgave zag hij dat Timotheus op pagina 185 stond, maar toen hij die pagina gevonden had, zat hij in het boek Jozua. Toen hij nog eens de inhoudsopgave bekeek, ontdekte hij, dat de Bijbel uit **2 hoofddelen** bestond en dat 1 Timotheus in het 2^e deel stond.

En tegen de tijd dat de jonge christen de tekst gevonden had, was de voorganger klaar met de preek. De jongen was een beetje verward.

Wie heeft zich ook wel eens zo gevoeld?

Ik kan je vertellen: beginnende christenen hebben allemaal deze ervaring.

Vanwege dit ontmoedigende begin begon de jongen het *verlangen* te krijgen om de Bijbel door en door te leren kennen. En later werd hij een bekende prediker die duizenden mensen tot Jezus Christus leidde. Op latere leeftijd richtte hij zelfs een bijbelschool op, waar vandaag 1200 mensen onderwijs ontvangen vanuit de Bijbel. De naam van deze jongen was Dwight Moody.

Hij genoot nauwelijks een formele opleiding en verrichtte het grootste deel van zijn bijbelstudies zelf. En God zegende dat!

Een toegewijd leven met God, met vreugde christen zijn, hangt voor een groot deel af van de hoeveelheid tijd die je besteedt aan het bestuderen van de Bijbel en hoe trouw je hierin bent.

Natuurlijk kom je in de hemel als je nauwelijks meer kent dan Johannes 3: 16 en daar met heel je hart ‘dank U wel’ op zegt. Maar waarom is de Bijbel zo dik? Waarom 66 boeken, 1189 hoofdstukken? Waarom?

Om ons te laten groeien, om mij te laten groeien.

Sommige mensen denken dat de Bijbel is geschreven voor dominees of enthousiaste christenen. Sommige christenen lezen alleen stukjes over de Bijbel. Je weet wel, je hebt dagboekjes, waarboven staat: dag .., lezen .. (markus 2: 1-10) en dan volgt een uitleg ervan. En zij lezen dan alleen deze uitleg. Want dat is zo leuk en gemakkelijker.

Nu, onthoud: het kenmerk van een volwassen christen is, dat hij *zelfstandig* de Bijbel leest, daaruit voedsel ontvangt en daardoor groeit.

Een 2^e kenmerk van een christen is dat hij *trouwer* wordt in het lezen van de Bijbel.

En natuurlijk, je hebt vakanties waarbij je uit een soort gewetenswroeging toch maar de Bijbel in je koffer stopt, om hem na de vakantie weer ongebruikt eruit te halen. Drukke dagen, elke avond iets te doen, waarbij je niet toekomt aan rustig en intensief met de Bijbel bezig zijn.

Het is fijn als je merkt: ik wil graag de Bijbel lezen. Ik wil overstromen van liefde.

Psalm 1: Wat we gelezen hebben geeft ons 2 beelden van een mensenleven.

- 1) Het 1^e beeld is van een mooie boom, vruchtdragend en frisgroen. Zo is een gelovige, een kind van God die zijn tijd niet verdoet met wie met God spot en waar 'lol hebben' de enige norm is. Vertaal dat maar naar deze tijd met: media waar men met God en de Bijbel geen rekening houdt, waar alles leuk moet zijn, maar intussen oervervelend is.
Wie zijn tijd niet verdoet, heeft ruim de gelegenheid om met de Bijbele bezig te zijn.
- 2) Anders ben je als kaf, licht en lastig: het heeft geen nut en geen functie, het vergaat.

Nu, op deze bijbelzondag willen we elkaar stimuleren als een boom te zijn, vruchtdragend!

Het heeft mij altijd verwonderd als we zongen: 'maar aan des Heren *wet* zijn *welgevallen* heeft', uit Psalm 1. Ik verklaarde dat altijd met 'wet' is niet alleen de 1e 5 boeken van de Bijbel (Joden), maar heel het Oude Testament, in feite heel de Bijbel. Die leest hij en dat vindt hij héél belangrijk.

Toch zit er meer in deze tekst. De Bijbel is niet alleen zijn spoorboekje, het is zijn leven, zijn identiteit.

Torah = onderwijs van de priester over leven voor God. Als een Israëliet een vraag had:

- Wat voor beslissing moet ik nemen?
- Hoe moet ik leven?
- Welk offer zal ik brengen?
- Hoe ben ik welgevallig voor God?
- Hoe geef ik God voldoening?

Dan wilde hij dat goed doen en overlegde met de priester. Hij wilde nl. graag leven in vrede met God, in liefde tot God.

Wat de Here Jezus op formule bracht met:

- God liefhebben boven alles.
- De naaste liefhebben als onszelf.

Is: Torah, onderwijs, vaste kaders voor je leven, vaste denk - en leefpatronen.

In de loop van de tijd is meer en meer van dat onderwijs opgeschreven, naast de Torah hebben we de geschiedenisboeken, de psalmen en de profeten. Is het beschikbaar gekomen voor het volk, die de boeken van de Bijbel konden lezen en erover na konden denken. Dat doet deze man in Psalm 1: hij overpeinst die, n.b.v. hij verdiept zich erin, steeds weer, overdag en 's nachts. Dat woord wordt ook wel gebruikt voor het herkauwen

van bijv. een koe. U / jij zult weten: een koe graast, de tong om het gras en ‘knipt’ het af met de tanden. Een hele tijd bezig =- Bijbel lezen: je leest aan 1 stuk.

Dan gaat een koe in de wei liggen en gaat herkauwen. Het gras komt terug en wordt vermalen, zodat het geschikt is voor de spijsvertering. Dat is: nadenken over het gelezene.

Hoe doe je dat? Een paar manieren:

- 1) Maak er een voorstelling van. Stel het vers in je gedachten voor.
- 2) Benadruk het. Zeg het vers hardop en benadruk steeds een ander woord.
- 3) Herschrijf het! Schrijf het vers op met andere woorden.
- 4) Maak het persoonlijk! Vervang de persoonlijke voornaamwoorden of de mensen in het vers met je eigen naam.
- 5) Bid het! Zet het vers om in een gebed en zeg het tegen God.
- 6) Onderzoek het! Stel jezelf een aantal vragen, bijv.:
 - Heb ik een **zonde** te belijden?
 - Heb ik een **waarheid** te belijden?
 - Heb ik iets om voor te danken?
 - Heb ik een **fout** om te vermijden?
 - Heb ik een **belofte** om mij eigen te maken?
 - Heb ik een **opdracht** om te doen?
 - Heb ik een **houding** om te veranderen?
 - Heb ik een **onderwerp** om voor te bidden?
 - Heb ik een **voorbeeld** om te volgen?

(zwifbohov, alle 1^e letters).

Nadenken over de Bijbel. Dat kan overal: op de fiets, in de file, als je wacht tot de sporttraining van je kind is afgelopen, op het toilet, onder de douche, in de tuin, onder het eten koken, bij de koffiemachine enz.

Dan ben je als de boom uit Psalm 1, geplant aan stromend water. Jeremia 17: 8 heeft het over een boom die ‘zijn wortels tot aan de beek uitslaat’.

Wortels krijgen: als een christen een boom is, wat zijn dan die wortels waarmee hij water tot zich neemt als een levensbehoefte?

- 1) Bijbel lezen. 2) Bidden. 3) Contact.

Ik wil dat uitleggen als vaste gewoonten, patronen. Een verlangen tot God wat zich ontplooit in een bezig zijn met Gods woord. Een gewoonte die geen uitzondering toestaat. De duivel zegt: ‘ach, deze ene keer kun je wel missen’ en dat herhaalt hij! Wees daar zeker van.

Vergeet niet: het kost 3 weken om gewend te raken aan een nieuwe gewoonte en het kost nog eens 3 tot 4 weken om het een onderdeel van je leven te laten zijn.

Tenslotte: als je eens wat vaker wilt lezen of bidden: doe het! Pak elke gelegenheid om je gewoonte te versterken.

Vaste patronen.

Dat zit in het dubbelgebod van de liefde wat we gehoord hebben in veel talen. Net als een kruis kent het leven van een kind van God de verticale richting: God liefhebben en de horizontale richting: de naaste liefhebben als jezelf.

Ik sta nog stil bij het woord liefde: God liefhebben, de naaste liefhebben, jezelf liefhebben. Van alle emoties is liefde de belangrijkste. In 1 Korinthe 13 staat dat zonder liefde al onze kennis waardeloos is. Dat zien we steeds meer om ons heen. De wetenschap heeft ons geweldig veel kennis gegeven. Maar wat doen we ermee?

- 1) Wetenschappelijke handboeken vertellen ons hoe we een kernreactie tot stand kunnen brengen, maar bevatten geen hoofdstuk over de vraag of dat een goed of een slecht idee is.
- 2) De wetenschap kloont levende wezens maar houdt zich niet bezig met de vraag of en hoe deze wezens 40 – 70 – 80 jaar zullen leven.
- 3) De wetenschap moedigt mensen aan via telefoon en computer met elkaar te communiceren, maar de eenzaamheid lijkt er alleen maar groter door te worden.

De Bijbel zegt: zonder liefde is onze kennis zinloos.

En wat een geluk dat Jezus Christus ons brengt bij deze definitie van het leven: God liefhebben. God is liefde, God geeft liefde.

Verbind je met deze God door het woord van zijn liefde en wordt vervuld met de Geest, met liefde en vrede.

Ontdek dat liefde niet allereerst met je hormonen te maken heeft maar met de keuze om naar God te gaan, de keuze om Gods woord te lezen en te overdenken.

En vandaar ontstaan relaties: de naaste liefhebben als jezelf: evenwichtige relaties waarbij je elkaar stimuleert, bemoedigt, ondersteunt en helpt.

Dan kun je ook jezelf liefhebben: ontdekken dat dat woord een jezelf koesteren in Gods liefde is: zonnebloem – zon, ons leven, Gods liefde.

Wat een God, wat een boek van God. Wat een goed nieuws: deze maand evangelisatie + zending.

Illustratie: stuk film van 10 minuten over een zendeling in Borneo die dit goede nieuws uitdraagt.

Ik zal het nooit meer vergeten.

Liefde gaat diep.

Liefde scherpt ons geheugen.

Liefde vult ons leven.

Liefde kleurt ons bestaan.

Nog eens: wat een God! Wat een boek van God!

Wat een goed nieuws van Gods Zoon.

Amen.

